

Et svar

Lars B Jørgensen, mineralsamler har et lengre innlegg i forrige nummer av stein. Innlegget er betegnende nok kalt "Mange spørsmål- få svar". Etersom også jeg er mineralsamler leste jeg innlegget med interesse. Særlig avsnittet som gjaldt fornuftig forvaltning av mineralressursene i Norge.

Dette er et område som er svært vanskelig, og hverken den nåværende eller det nye forslaget til minerallov gir noen entydig avklaring på dette. I mine øyne burde det vært mulig å lage et regelverk som tar høyde for at mineralstoffer har en estetisk, kommersiell og geologisk verdi, og at de ble behandlet deretter. Nå er det folk som har fått innvilget driftstillatelse på fossiler på Svalbard, og det er blitt søkt muting på Anatas på Hardangervidda. Det er et skritt i riktig retning, slik som også forskjellige «utleiegruver» over det ganske land er. Det viser at en kontrollert forvaltning gir muligheten til at både offentlige interesser, økonomiske interesser og naturvern blir tatt hensyn til.

Geologiforeninger og Nags sammen med grunneierene har en enestående mulighet til å påvirke myndighetene til å tillate en slik fornuftig forvaltning av ressursene. Det krever imidlertid at vi blir sett på som en seriøs aktør. Derfor er det like beklagelig som skadelig at personer som hr. Jørgensen har fått fritt spillerom i blant oss. Hr Jørgensen viser i store deler av sitt innlegg at han har problemer med å skille mellom mitt og ditt. Han kallerdet å ta seg til rette på annen persons eiendom for «et preserverende gode». Til hr. Jørgensens forsvar skal det dog nevnes at han selv innser at han kan ta feil, og at han ønsker skoloring. Undertegnede ønsker å gi Lars B. Jørgensen, mineralsamler følgende skoloring:

Enhver som uten tillatelse tar gjenstander av verdi fra en annens eiendom er en tyv. Enten det gjelder seg mineralstoffer, fjernsynsapparater eller tyvfiske.

Uavhengig om tyvens regnskap går i pluss eller minus, eller om tyven driver en dyr hobby. Enhver som videreformidler slike gjenstander er en heler. Heldigvis har vi i Norge en sterk tradisjon med hensyn til allemannsrett i skog og mark. Det gjør at mineralsamlere til nå relativt lett har kunnet skaffe seg tillatelse til mineralletting av de forskjellige grunneiere. Dersom vi blir mange som hr. Jørgensen kan det være at det blir vanskeligere å være mineralsamler i fremtiden.

Vennlig hilsen Olav Revheim,
Sørlandets Geologiforening

Ovenstående illustrasjon ledsaget en kronikk i en dansk hovedstadsavis om opptøyene på Nørrebro. De to "innleggene i debatten" som følger, hentet fra "Skogeieren" og "Bondebladet", viser at steinmiljøet har omgivelsenes bevåkenhet. Dette er noe som så langt ikke har blitt tatt på alvor. Det er åpenbart at om dette bare får skli videre, så vil vi kanskje få oppleve samme tegning med følgende tekst: Så rolig nu! Manden skal bare lage opptøyer....!

Takk til Niels Abildgaard og Karl Dalen som gjorde oss oppmerksom på stoffet, - og til Lars B. Jørgensen som kom med provokasjonen, som så langt har skapt foruroligende lite motbør. red.

red

Norsk "gråstein" er etterspurt

Tekst Anders Hals . Skogeieren 12/99

I sommer har det versert noen saker i mediene der samlere har forsynt seg av den slags i slike mengder at det må ha vært andre motiver til stede enn ønsker om å fylle egen peis hylle. Det har i stedet åpenbart vært egen lommebok som skulle fylles opp. Det å samle noen steiner kan i seg selv virke ganske harmløst. Det bør det nok også være, så lenge det er snakk om mengder som kan bæres ut i egen ryggsekk.

Noe annet er det som man har sett eksempler på i sommer. Man har fylt opp biler med spesielle steiner i et slikt omfang at det åpenbart må dreie seg om innsamling med tanke på videresalg, og da er man inne på emnet miljøkriminalitet - ikke minst dersom steinene er samlet inn i et vernet område.